

[Energiministeren]

stor betydning i de første år efter, at de nye projekter er etableret, og det er af betydning efter større renoverings- og udbygningsprojekter på eksisterende anlæg.

Dette hænger sammen med, at virkeliggørelsen af varmeplanlægningen er vanskelig i de områder af landet, der ikke kan forsynes med naturgas eller overskudsvarme fra større sammenhængende forsyningsystemer. Det gælder særlig, hvor relativt store investeringer skal deles af et mindre antal brugere, og hvor omkostningerne for den enkelte derfor kan blive et problem. Dette forhold gør sig bl.a. gældende ved etablering af nye fjernvarmesystemer, f.eks. i forbindelse med halmudnyttelse, eller hvor etablerede fjernvarmesystemer står over for store renoverings-, omlægnings- eller udbygningsarbejder.

For større kombinerede vedvarende energianlægs vedkommende kan der desuden være en vis teknologisk usikkerhed forbundet med anlægsinvestering.

En nærmere analyse viser, at to vigtige forudsætninger skal være opfyldt for at sikre en hurtig og tilstrækkelig tilslutning til et nyt varmforsyningsanlæg.

For det første er det nødvendigt, at brugerne anser den nye opvarmningsform for brugerøkonomisk fordelagtig. For det andet er det nødvendigt, at den brugerøkonomiske fordel ved omstillingen er fordelt på acceptabel vis over anlæggets levetid. Er brugerfordelen samlet i den sidste del af investeringens levetid, mens omkostningerne i begyndelsen enten svarer til eller overstiger omkostningerne ved individuel oliefyring, vil merudgifterne i de første år afholde mange mulige brugere fra at tilslutte sig det kollektive varmforsyningsanlæg.

Det er min opfattelse, at de synspunkter og anbefalinger, som er indeholdt i finansieringsredegørelsen, udgør et velegnet udgangspunkt for at fastsætte regler, der kan bidrage til en forbedring af finansieringsvilkårene såvel for vedvarende energianlæg som for kollektive varmforsyningsanlæg i bred forstand.

Finansieringen med realkredit hører som bekendt under boligministerens ressort, og jeg kan oplyse, at boligministeriet i samarbejde med først og fremmest energiministeriet allerede har iværksat arbejdet med henblik på fremsættelse af lovforslag.

Jeg forventer, at nødvendige lovforslag til gennemførelse af finansieringsredegørelsens anbefalinger vil kunne forelægges her i folketinget snarest. Jeg kan derfor ikke i dag komme nærmere ind på mere tekniske detaljer vedrørende den konkrete udformning af reglerne, da overvejelserne om det netop foregår for tiden, men jeg skal her alene skitsere nogle hovedtræk af de kommende forslag til nye finansieringsregler, sådan som jeg ser dem i dag.

Der er to hovedelementer i finansieringsredegørelsens anbefalinger. Det ene hovedelement vedrører forbedrede muligheder for at finansiere energiprojekterne med nominelle realkreditlån. De forbedrede muligheder drejer sig bl.a. om forhøjelse af lånegrænser og forrentning og afvikling af lånene.

Det andet hovedelement vedrører finansiering af visse energianlæg med indekslån.

Jeg vil i den forbindelse nævne, at når jeg ikke mener, at der bør åbnes for en generel adgang til indeksfinansiering, så er årsagen, at denne finansieringsform medfører et provenutab for staten i form af mistet realrenteafgift. Dette mistede provenu er at sidestille med et indirekte tilskud, som i givet fald tilfalder den sektor, som finansieres med indekslån.

Regeringen kan imidlertid tilslutte sig, at der åbnes for indeksfinansiering af de samfundsøkonomisk attraktive kollektive varmforsyningsprojekter, hvor brugerøkonomien ikke kan sikres på anden måde. Det drejer sig om følgende kategorier af projekter:

- nye fjernvarmesystemer baseret på indenlandske energikilder og/eller vedvarende energikilder, herunder nye anlæg med fælles produktion af elektricitet og varme,
- omlægning af brændselsanvendelsen for eksisterende fjernvarmeværker til indenlandske energikilder og/eller vedvarende energi,
- renoveringer på eller udvidelser af eksisterende fjernvarmesystemer i forbindelse med omlægning til eller fortsat anvendelse af indenlandske energikilder og/eller vedvarende energikilder, herunder anlæg med fælles produktion af elektricitet og varme, og
- nye, lokale overskudsvarmeprojekter.

Sammenlignet med de nominelle låntyper resulterer indekslån i de laveste finansieringsomkostninger. Hertil kommer, at indekslån i starten altid har lavere ydelser end nominallån. Nominallånet karakteriseres altid